

Es zinu, ka vienreiz man dārziņš

C | D | F | G7

C G G7 C
Es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs, kur nevītīs rozes, Un nesāpēs sirds.
Am Dm G7 C
Es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs, kur nevītīs rozes, Un nesāpēs sirds.

Es iegāju dārzā, Kur puķītes zied. Starp viņām bij roze, kas brīnišķi zied. :||

Es sacīju rozei: „Tu patīci man. Es vēlētos tevi Tik brīnišķi kopt!” :||

Es iegāju dārzā, Bet rozes vairs nav! Es prasīju puķēm, Kur palika ta? :||

Tās sačukstās klusi, „To noplūca cits! Ja gribi zināt, Uz kapsētu ej!” :||

Es zinu, ka vienreiz man dārziņš būs, Kur nevītīs rozes, Un neplūks tās cits! :||

C | D | F | G7